

терен, има скала със вълнообразни образувания.

Според местно предание това седло се е образувало, когато там е седнал Крали Марко, малката дупка в него е станала след като „той пръднал“, елипсовидното образувание е мястото на неговата „цигумилка“, а накъдрената равна скала е получила тази си форма, след като там се е „търкалял коня му“. „Дето ѝ пръднал - как няма да са задържа (вода) като завали дъжд. Ами цигулката му тъй и тя изрисувана. Кучето, дето, куча стъпка имаши. Има отстрани ино място, дето му са търкалял коня.“¹

Трябва да се подчертае, че това място е едно от най-търсените и посещавани в района от иманяри - в местното знание предания разказват за скрито тук голямо съкровище. Подхранващи това знание са множеството образувания по скалите, тълкувани от търсачите на съкровище като знаци за него.

Наличието на явна обработка на скалата - изсичане на седло (трон), площадка с елипсовидна дупка, в която се задържа вода, покрита ниша навежда на предположението, че вероятно тук става дума за скално светилище, осмислено чрез предание за Крали Марко (Демирев, Радева 2010: 329).

Считам, че тези няколко примера са достатъчна илюстрация на съхранена многопластова информация в конкретен топоним и на динамиката на нейното усвояване и възпроизвеждане съобразно конкретната хронокултурна ситуация. В този смисъл може да се каже, че „Марковите (Кралимарковите) топоними“ винаги имат своето обяснение в предания и почти винаги под тях стои старинен пласт, съотносителен с определена степен сакралност - най-вече наличие на скални светилища.

¹ Инф. Христо Христанов Михалев, р. 1934 г., потомствен бараджия, машинист, 26. 06. 2006, с. (кв.) Козарево, общ Твърдица. Зап. д-р Вл. Демирев